376L0211

21. 2. 76 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 'Αριθ. N 46/1

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 20ῆς 'Ιανουαρίου 1976

περί προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν τῶν ἀναφερομένων στήν προπαρασκευή σέ μάζα ἤ ὄγκο ὁρισμένων προϊόντων σέ προσυσκευασία

(76/211/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 100,

τήν πρόταση τῆς 'Επιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως(1),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς 'Επιτροπῆς(2),

'Εκτιμώντας:

ὅτι στά περισσότερα ἀπό τά Κράτη μέλη οἱ ὅροι τῆς προσφορᾶς πρός πώληση τῶν προϊόντων σέ συσκευασία ἕτοιμη καί κλειστή ἐκ τῶν προτέρων ρυθμίζονται ἀπό κανονιστικές διατάξεις ἀναγκαστικοῦ χαρακτῆρος πού διαφέρουν ἀπό τό ἕνα Κράτος μέλος στό ἄλλο μέ ἀποτέλεσμα νά ἐμποδίζουν τίς συναλλαγές αὐτῶν τῶν προσυσκευασμένων προϊόντων·

ὅτι γιά τήν ὀρθή πληροφόρηση τῶν καταναλωτῶν εἶναι σκόπιμο νά ὑποδειχθεῖ ὁ τρόπος σύμφωνα μέ τόν ὁποῖο θά πρέπει νά ἀναφέρονται ἐπί τῶν προσυσκευασιῶν οἱ ἐνδείξεις οἱ σχετικές μέ τήν ὀνομαστική μάζα ἤ ὄγκο τοῦ προϊόντος πού περιέχεται στήν προσυσκευασία·

ὅτι εἶναι ἐπίσης ἀναγκαῖο νά καθορισθοῦν τά ἀνεκτά σφάλματα στό περιεχόμενο τῶν προσυσκευασιῶν καί ὅτι γιά νά διευκολυνθεῖ ὁ ἔλεγχος τῆς συμμορφώσεως τῶν προσυσκευασιῶν πρός τίς προβλεπόμενες διατάξεις εἶναι σκόπιμο νά ὁρισθεῖ μία μέθοδος ἀναφορᾶς γιά τόν ἔλεγχο αὐτόν·

ὅτι ἡ ὁδηγία 71/316/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 26ης 'Ιουλίου 1971 περί προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν τῶν ἀναφερομένων στίς κοινές διατάξεις ὡς πρός τά ὄργανα μετρήσεως καί τίς μεθόδους μετρολογικοῦ ἐλέγχου(3), ἡ ὁποία ἐτροποποιήθη τελικῶς ἀπό τήν πράξη προσχωρήσεως(4), προβλέπει στό ἄρθρο 16 αὐτῆς ὅτι εἰδικές ὁδηγίες δύνανται νά ἔχουν ὡς ἀντικείμενο τήν ἐναρμόνιση τῶν ὅρων προκειμένου νά καταστοῦν κατάλληλα πρός ἐμπορία ὁρισμένα προϊόντα, ἰδίως ὅσον ἀφορᾶ τή μέτρηση καί τή σήμανση τῶν προπαρασκευασμένων ποσοτήτων·

ὅτι γιά ὁρισμένα Κράτη μέλη μία ταχεία τροποποίηση τοῦ τρόπου πληρώσεως πού ἔχει καθορισθεῖ ἀπό τήν ἐθνική νομοθεσία τους καί ἡ ὀργάνωση τῶν νέων τύπων ἐλέγχων καθώς καί ἡ ἀλλαγή τοῦ συστήματος τῶν μονάδων μετρήσεως παρουσιάζουν δυσχέρειες· ὅτι εἶναι συνεπῶς σκόπιμο νά προβλεφθεῖ γιά αὐτά τά Κράτη μέλη μία μεταβατική περίοδος πού νά μήν ἐμποδίζει ὅμως περισσότερο τό ἐνδοκοινοτικό ἐμπόριο τῶν σχετικῶν προϊόντων καί νά μή θέτει σέ κίνδυνο τή θέση σέ ἐφαρμογή τῆς ὁδηγίας στά ἄλλα Κράτη μέλη,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

'Η παρούσα ὁδηγία ἐφαρμόζεται στίς προσυσκευασίες πού περιέχουν προϊόντα, ἐξαιρουμένων ὅσων προβλέπονται ἀπό τήν ὁδηγία 75/106/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1974 περί προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν τῶν ἀναφερομένων στήν προσυσκευασία κατ' ὄγκο ὁρισμένων ὑγρῶν(5) ἐν ὄψει τῆς πωλήσεώς τους σέ ἐνιαῖες σταθερές ὀνομαστικές ποσότητες:

- ἴσες μέ τίς ποσότητες πού ἔχει ἐπιλέξει ἐκ τῶν προτέρων ὁ πωλητής,
- ἐκφραζόμενες σέ μονάδες μάζης ἤ ὄγκου,
- ἴσες ἤ ἀνώτερες τῶν 5 γρ. ἤ 5 μλ καί κατώτερες ἤ ἴσες πρός 10 χγρ ἤ 10 λ.

(1) ΕΕ ἀριθ. A 48 τῆς 25. 4. 1974, σ. 21.
(2) ΕΕ ἀριθ. A 109 τῆς 19. 9. 1974, σ. 16.
(3) ΕΕ ἀριθ. N 302 τῆς 6. 9. 1971, σ. 1.
(4) ΕΕ ἀριθ. N 73 τῆς 27. 3. 1972, σ. 14.
(5) ΕΕ ἀριθ. N 42 τῆς 15. 2. 1975, σ. 1.

Ἄρθρο 2

1. Ὡς προσυσκευασία, κατά τήν παρούσα ὁδηγία, νοεῖται τό σύνολο προϊόντος καί συσκευασίας στήν ὁποία ἔχει προσυσκευασθεῖ.

2. Ἕνα προϊόν εἶναι προσυσκευασμένο ὅταν ἔχει τοποθετηθεῖ σέ μία συσκευασία ὁποιασδήποτε φύσεως ἀπουσία τοῦ ἀγοραστοῦ.

Ἄρθρο 3

1. Οἱ προσυσκευασίες πού δύνανται νά φέρουν τό σῆμα ΕΟΚ, τό προβλεπόμενο ἀπό τό σημεῖο 3.3 τοῦ παραρτήματος I, εἶναι ἐκεῖνες πού ἀνταποκρίνονται στίς προδιαγραφές τῆς παρούσας ὁδηγίας καί τοῦ παραρτήματος I αὐτῆς.

2. Ὑπόκεινται σέ μετρολογικούς ἐλέγχους ὑπό ὅρους καθοριζομένους ἀπό τό παράρτημα I σημεῖο 5 καί τό παράρτημα II.

Ἄρθρο 4

1. Ὅλες οἱ προσυσκευασίες οἱ ὁποῖες προβλέπονται ἀπό τό ἄρθρο 3 πρέπει νά φέρουν τήν ἔνδειξη τῆς μάζης ἤ τοῦ ὄγκου τοῦ προϊόντος, καλουμένων «ὀνομαστική μάζα» καί «ὀνομαστικός ὄγκος», καί καθοριζομένων σύμφωνα μέ τό παράρτημα I.

2. Οἱ προσυσκευασίες τῶν ὑγρῶν προϊόντων πρέπει νά φέρουν τήν ἔνδειξη τοῦ ὀνομαστικοῦ τους ὄγκου καί οἱ προσυσκευασίες ἄλλων προϊόντων πρέπει νά φέρουν τήν ἔνδειξη τῆς ὀνομαστικῆς τους μάζης ἐκτός τῶν περιπτώσεων συναλλακτικῶν ἠθῶν ἤ ἀντιθέτων ἐθνικῶν ρυθμίσεων,ἰδίων γιά ὅλα τά Κράτη μέλη ἤ ἐκτός τῶν περιπτώσεων ἀντιθέτων κοινοτικῶν ρυθμίσεων.

3. Ἐάν, γιά μιά κατηγορία προϊόντων ἤ γιά ἕνα τύπο προσυσκευασιῶν τά συναλλακτικά ἤθη ἤ οἱ ἐθνικές ρυθμίσεις δέν εἶναι οἱ αὐτοί σέ ὅλα τά Κράτη μέλη, οἱ προσυσκευασίες πρέπει τουλάχιστον νά φέρουν τίς μετρολογικές ἐνδείξεις σύμφωνα μέ τά συναλλακτικά ἤθη ἤ τήν ἐθνική ρύθμιση πού ἰσχύει στή χώρα προορισμοῦ.

4. Μέχρι τῆς λήξεως τῆς μεταβατικῆς περιόδου, κατά τήν ὁποία ἡ χρήση τῶν μονάδων μετρήσεως τοῦ βρετανικοῦ συστήματος πού ἀναφέρεται στόν πίνακα II τῆς ὁδηγίας 71/354/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1971 περί προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν τῶν ἀναφερομένων στίς μονάδες μετρήσεως([1]), ὡς ἐτροποποιήθη ἀπό τήν πράξη προσχωρήσεως, ἐπιτρέπεται ἐντός τῆς Κοινότητος, πρέπει ἡ ἔνδειξη τῆς ὀνομαστικῆς μάζης ἤ/καί τοῦ ὀνομαστικοῦ ὄγκου ἐκφραζομένων σέ μονάδες S.I σύμφωνα μέ τό σημεῖο 3.1 τοῦ παραρτήματος I τῆς παρούσας ὁδηγίας, ἐάν τό Ἡνωμένο Βασίλειο ἤ ἡ Ἰρλανδία τό ἐπιθυμοῦν, νά συνοδεύεται στό ἐθνικό τους ἔδαφος ἀπό τήν ἔνδειξη τοῦ ἀποτελέσματος τῆς μετατροπῆς του σέ μονάδες μετρήσεως τοῦ Βρετανικοῦ συστήματος (UK) πού ἐπιτυγχάνεται μέ τή χρήση τῶν ἀκολούθων συντελεστῶν μετατροπῆς:

1 γρ = 0,0353 ounces (avoirdupois)

1 χγρ = 2,205 pounds

1 μλ = fluid ounce

1 λ = 1,760 pint ἤ 0,220 gallons

Ἄρθρο 5

Τά Κράτη μέλη δέν δύνανται, γιά λόγους πού ἀφοροῦν τίς ἐνδείξεις πού πρέπει νά φέρουν οἱ προσυσκευασίες σέ ἐφαρμογή τῆς παρούσας ὁδηγίας, νά ἀρνηθοῦν, ν' ἀπαγορεύσουν ἤ νά περιορίσουν τή θέση σέ κυκλοφορία τῶν προσυσκευασιῶν πού ἀνταποκρίνονται στίς προδιαγραφές καί ἐλέγχους τῆς παρούσας ὁδηγίας, ὡς πρός τόν καθορισμό τοῦ ὄγκου τους ἤ τῆς μάζης τους ἤ τίς μεθόδους συμφώνως μέ τίς ὁποῖες κατεμετρήθησαν ἤ ἠλέγχθησαν.

Ἄρθρο 6

Οἱ τροποποιήσεις πού εἶναι ἀναγκαῖες γιά τήν προσαρμογή στήν τεχνική πρόοδο τῶν προδιαγραφῶν τῶν παραρτημάτων I καί II τῆς παρούσας ὁδηγίας θεσπίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία τήν προβλεπόμενη στά ἄρθρα 18 καί 19 τῆς ὁδηγίας 71/316/ΕΟΚ.

Ἄρθρο 7

1. Τά Κράτη μέλη θέτουν σέ ἰσχύ τίς ἀναγκαῖες νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις γιά τή συμμόρφωσή τους πρός τήν παρούσα ὁδηγία ἐντός προθεσμίας δεκαοκτώ μηνῶν ὑπολογιζομένης ἀπό τῆς κοινοποιήσεώς της καί ἐνημερώνουν ἀμέσως περί τούτου τήν Ἐπιτροπή.

2. Κατά παρέκκλιση πρός τήν παράγραφο 1 τό Βέλγιο, ἡ Ἰρλανδία, οἱ Κάτω Χῶρες καί τό Ἡνωμένο Βασίλειο δύνανται νά ἀναβάλουν τή θέση σέ ἐφαρμογή τῆς παρούσας ὁδηγίας καί τῶν παραρτημάτων αὐτῆς μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1979 τό ἀργότερο.

3. Κατά τήν περίοδο, κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας ἡ ὁδηγία δέν θά ἐφαρμόζεται σ' ἕνα Κράτος μέλος, αὐτό τό Κράτος μέλος δέν θά καταστήσει αὐστηρότερα ἀπ' ὅ,τι κατά τήν ἡμερομηνία τῆς ὁδηγίας τά μέτρα ἐλέγχου τά σχετικά μέ τήν περιλαμβανόμενη ποσότητα στίς προσυσκευασίες τίς προβλεπόμενες στήν παρούσα ὁδηγία καί προερχόμενες ἀπό τά ἄλλα Κράτη μέλη.

4. Κατά τήν αὐτή περίοδο τά Κράτη μέλη πού ἔχουν θέσει ἤδη σέ ἰσχύ τήν ὁδηγία θά δέχονται τίς προσυσκευασίες, οἱ ὁποῖες προέρχονται ἀπό τά

([1]) ΕΕ ἀριθ. Ν 243 τῆς 29. 10. 1971, σ. 29.

Κράτη μέλη τά ὁποῖα δικαιοῦνται νά ἐφαρμόσουν τήν παρέκκλιση πού προβλέπεται στήν παράγραφο 2 καί οἱ ὁποῖες εἶναι σύμφωνες πρός τό σημεῖο 1 τοῦ παραρτήματος I, μέ τούς αὐτούς ὅρους καί προϋποθέσεις πού ἰσχύουν γιά τίς προσυσκευασίες τίς σύμφωνες μέ ὅλες τίς διατάξεις τῆς ὁδηγίας ἔστω καί ἄν δέν φέρουν τό σῆμα ΕΟΚ πού προβλέπεται στό σημεῖο 3.3 τοῦ παραρτήματος I.

5. Ὁ προβλεπόμενος ἔλεγχος στό παράρτημα I σημεῖο 5 θά ἀσκεῖται ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές τοῦ Κράτους μέλους προορισμοῦ, ὅταν πρόκειται γιά προσυσκευασίες οἱ ὁποῖες κατεσκευάσθησαν ἐκτός τῆς Κοινότητος καί οἱ ὁποῖες εἰσήχθησαν ἐντός τοῦ ἐδάφους τῆς Κοινότητος σ' ἕνα Κράτος μέλος πού δέν ἔχει ἀκόμη θέσει σέ ἰσχύ τήν ὁδηγία σύμφωνα μέ τίς προδιαγραφές τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Τά Κράτη μέλη γνωστοποιοῦν στήν Ἐπιτροπή τό κείμενο τῶν οὐσιωδῶν διατάξεων ἐσωτερικοῦ δικαίου πού θεσπίζουν στόν τομέα πού διέπεται ἀπό τήν παρούσα ὁδηγία.

Ἄρθρο 8

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 20 Ἰανουαρίου 1976.

Γιά τό Συμβούλιο
Ὁ Πρόεδρος
G. THORN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

1. ΣΚΟΠΟΙ

Ἡ κατασκευή τῶν προσυσκευασιῶν τῶν προβλεπομένων ἀπό τήν παρούσα ὁδηγία πρέπει νά εἶναι ἐξασφαλισμένη κατά τέτοιο τρόπο ὥστε οἱ τελικές προσυσκευασίες νά πληροῦν τούς ἀκολούθους ὅρους:

1.1. τό πραγματικό περιεχόμενο τῶν προσυσκευασιῶν δέν πρέπει νά εἶναι κατώτερο κατά μέσο ὅρο τῆς ὀνομαστικῆς ποσότητος,

1.2. ἡ ἀναλογία τῶν προσυσκευασιῶν πού παρουσιάζει ἕνα ἀρνητικό σφάλμα ἴσο ἤ ἀνώτερο τοῦ μεγίστου ἀνεκτοῦ σφάλματος, ὡς προβλέπεται ἀπό τό σημεῖο 2.4, πρέπει νά εἶναι ἀρκετά μικρά, ὥστε νά εἶναι δυνατόν οἱ παρτίδες τῶν προσυσκευασιῶν νά πληροῦν τίς ἀπαιτήσεις τῶν ἐλέγχων τῶν ὁριζομένων στό παράρτημα ΙΙ,

1.3. καμία προσυσκευασία πού παρουσιάζει ἀρνητικό σφάλμα ἀνώτερο κατά δύο φορές τοῦ μεγίστου ἀνεκτοῦ σφάλματος πού δίδει ὁ πίνακας τοῦ σημείου 2.4 δέν δύναται νά φέρει τό σῆμα ΕΟΚ πού προβλέπεται ἀπό τό σημεῖο 3.3.

2. ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ

2.1. Ἡ ὀνομαστική ποσότης (ὀνομαστική μάζα ἤ ὀνομαστικός ὄγκος) τοῦ περιεχομένου μιᾶς προσυσκευασίας εἶναι ἡ μάζα ἤ ὁ ὄγκος πού σημειώνεται ἐπί τῆς προσυσκευασίας αὐτῆς· εἶναι ἡ ποσότης τοῦ προϊόντος πού θεωρεῖται ὅτι περιέχει ἡ προσυσκευασία.

2.2. Τό πραγματικό περιεχόμενο μιᾶς προσυσκευασίας εἶναι ἡ ποσότης (μάζα ἤ ὄγκος) τοῦ προϊόντος πού περιέχει πραγματικά. Σέ ὅλες τίς ἐργασίες ἐλέγχου, γιά τά προϊόντα τῶν ὁποίων ἡ ποσότης ἐκφράζεται σέ μονάδες ὄγκου, τό πραγματικό περιεχόμενο πού λαμβάνεται ὑπόψη εἶναι τό περιεχόμενο αὐτό σέ θερμοκρασία 20° C, ὁποιαδήποτε καί ἄν εἶναι ἡ θερμοκρασία στήν ὁποία γίνεται ἡ πλήρωση ἤ ὁ ἔλεγχος. Ἐν τούτοις, ὁ κανών αὐτός δέν ἐφαρμόζεται στά ψυγμένα ἤ κατεψυγμένα προϊόντα τῶν ὁποίων ἡ ποσότης ἐκφράζεται σέ μονάδες ὄγκου.

2.3. Τό ἀρνητικό σφάλμα μιᾶς προσυσκευασίας εἶναι ἡ ποσότης κατά τήν ὁποία τό πραγματικό περιεχόμενο τῆς προσυσκευασίας ὑπολείπεται τῆς ὀνομαστικῆς ποσότητος τῆς προσυσκευασίας αὐτῆς.

2.4. Τό μέγιστο ἀνεκτό ἀρνητικό σφάλμα ἐπί τοῦ περιεχομένου μιᾶς προσυσκευασίας ὁρίζεται σύμφωνα μέ τόν ἀκόλουθο πίνακα, ὅπου τά προϊόντα κατανέμονται ὑπό τούς ὅρους πού ἀναφέρονται στά σημεῖα 2.5 καί 2.6 σέ δύο κατηγορίες «Α» καί «Β», σύμφωνα μέ τά φυσικά χαρακτηριστικά τους ἤ/καί τίς μεθόδους προπαρασκευῆς πού ἐφαρμόζονται σέ αὐτά καί τίς ὀνομαστικές τους ποσότητες:

Ὀνομαστική ποσότης Qn σέ γραμμάρια ἤ χιλιοστά τοῦ λίτρου	Μέγιστα ἀνεκτά ἀρνητικά σφάλματα			
	Κατηγορία «Α»		Κατηγορία «Β»	
	σέ % Qn	g ἤ ml	σέ % Qn	g ἤ ml
5 μέχρι 25 ἐξαιρουμένων	–	–	9	–
25 μέχρι 50	4,5	–	9	–
50 μέχρι 100	–	2,25	–	4,5
100 μέχρι 200	2,25	–	4,5	–
200 μέχρι 300	–	4,5	–	9
300 μέχρι 500	1,5	–	3	–
500 μέχρι 1 000	–	7,5	–	15
1 000 μέχρι 10 000	0,75	–	1,5	–

Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ πίνακος οἱ τιμές πού ὑπολογίζονται σέ μονάδες μάζης ἤ ὄγκου, τῶν μεγίστων ἀνεκτῶν σφαλμάτων πού ἀναφέρονται σάν ποσοστά, στρογγυλοποιοῦνται στό δέκατο τοῦ γραμμαρίου ἤ τοῦ χιλιοστοῦ τοῦ λίτρου (καθ' ὑπέρβαση).

2.5. Θεωροῦνται ὡς προϊόντα τῆς κατηγορίας «Α»:

α) τά στερεά προϊόντα ἤ ὅσα δέν ρευστοποιοῦνται εὐκόλως κατά τό στάδιο τῆς πωλήσεως, ἀλλά τά ὁποῖα δύνανται νά γίνουν ἀρκετά ρευστά κατά τήν συσκευασία, δέν περιέχουν στοιχεῖο στερεό ἤ ἀεριοῦχο ἐμφανές καί ἡ συσκευασία τους γίνεται διά μιᾶς καί μόνον ἐνεργείας·

β) τά προϊόντα σέ σκόνη·

γ) τά προϊόντα τά ἀποτελούμενα ἀπό αὐτοτελῆ τεμάχια καί τμήματα τεμαχίων ἤ κόκκους τῶν ὁποίων ἡ μάζα μονάδος εἶναι κατ' ἀνώτατο ὅριο, ἴση μέ τό τρίτο τοῦ μεγίστου ἀνεκτοῦ σφάλματος πού ἀντιστοιχεῖ στήν ὀνομαστική μάζα τοῦ περιεχομένου τῆς προσυσκευασίας στή σχετική στήλη τῆς κατηγορίας «Α» τοῦ πίνακος τοῦ σημείου 2.4·

δ) τά προϊόντα σέ ζύμη τά ὁποῖα εὐκόλως ἁπλώνονται στό μέτρο πού τά προϊόντα αὐτά ἀφοῦ ζυγισθοῦν ἤ συσκευασθοῦν, δέν ὑφίστανται πλέον ἐπεξεργασία ἤ ὑφίστανται ἐπεξεργασία πού δέν μεταβάλλει τήν πραγματική τους ποσότητα.

2.6. Ὅλα τά προϊόντα πού δέν περιλαμβάνονται στήν κατηγορία ἡ ὁποία περιγράφεται στό σημεῖο 2.5 ἀνήκουν στήν κατηγορία «Β». Θεωροῦνται ἐπίσης ὡς προϊόντα τῆς κατηγορίας «Β»:

α) τά ὑγρά προϊόντα·

β) τά προσυσκευασμένα προϊόντα τῶν ὁποίων ἡ ὀνομαστική μάζα ἤ ὁ ὀνομαστικός ὄγκος εἶναι κατώτερος τῶν 25 g ἤ τῶν 25 ml·

γ) τά προϊόντα τῶν ὁποίων οἱ ρευστές ἰδιότητες (π. χ. ἡ ρευστότης, τό ἰξῶδες) ἤ ἡ μάζα ὄγκου κατά τή ροή δέν δύνανται νά διατηρηθοῦν ἀρκετά σταθερές μέ κατάλληλα τεχνικά μέσα.

3. ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΗΜΑΝΣΗ

Κάθε προσυσκευασία πού πραγματοποιεῖται συμφώνως μέ τήν παρούσα ὁδηγία πρέπει νά φέρει ἐπί τῆς συσκευασίας τίς ἀκόλουθες ἐνδείξεις οἱ ὁποῖες πρέπει νά ἔχουν τεθεῖ κατά τέτοιο τρόπο ὥστε νά εἶναι ἀνεξίτηλες, εὐανάγνωστες καί ὁρατές ἐπί τῆς προσυσκευασίας ὑπό τούς συνήθεις ὅρους ἐμφανίσεως:

3.1. τήν ἐκφραζομένη ὀνομαστική ποσότητα (ὀνομαστική μάζα ἤ ὀνομαστικός ὄγκος), μέ τή χρησιμοποίηση ὡς μονάδων μετρήσεως τοῦ χιλιογράμμου ἤ τοῦ γραμμαρίου, τοῦ λίτρου, τοῦ ἑκατοστολίτρου ἤ τοῦ χιλιοστοῦ τοῦ λίτρου, μέ τή βοήθεια ἀριθμῶν ἐλαχίστου ὕψους 6 mm ἐάν ἡ ὀνομαστική ποσότης εἶναι ἀνώτερη τῶν 1000 g ἤ 100 cl, 4 mm ἐάν περιλαμβάνεται μεταξύ 1000 g ἤ 1000 cl συμπεριλαμβανομένων καί 200 g ἤ 20 cl ἐξαιρουμένων καί 3 mm ἄν εἶναι ἴση ἤ κατωτέρα τῶν 200 g ἤ 20 cl, ἀκολουθουμένων ἀπό τό σύμβολο τῆς μονάδος μετρήσεως πού ἐχρησιμοποιήθη ἤ ἐνδεχομένως ἀπό τήν ὀνομασία της, σύμφωνα μέ τίς προδιαγραφές τῆς ὁδηγίας 71/354/ΕΟΚ.

Οἱ ἐνδείξεις σέ βρετανικές μονάδες (UK) πρέπει νά εἶναι μέ χαρακτῆρες διαστάσεων κατά μέγιστον ὅριο ἴσους μέ τούς χαρακτῆρες τῆς ἀντιστοίχου ἐνδείξεως σέ μονάδες S.I·

3.2. σῆμα ἤ ἔνδειξη πού ἐπιτρέπει στήν ἁρμοδία ὑπηρεσία νά ἐξακριβώνει ποῖος εἶναι ὁ «συσκευαστής» ἤ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος διέταξε τήν πλήρωση ἤ ὁ εἰσαγωγεύς, ἐγκατεστημένος ἐντός τῆς Κοινότητος·

3.3. τό μικρό γράμμα «e» ἐλαχίστου ὕψους 3 mm, τοποθετημένο στό αὐτό πεδίο ὁρατότητος μέ τήν ἔνδειξη τῆς μάζης ἤ τοῦ ὀνομαστικοῦ ὄγκου καί πιστοποιόν μέ εὐθύνη τοῦ συσκευαστοῦ ἤ τοῦ εἰσαγωγέως, ὅτι ἡ προσυσκευασία ἀνταποκρίνεται στίς προδιαγραφές τῆς παρούσης ὁδηγίας.

Τό γράμμα αὐτό ἔχει τό σχῆμα πού ἀπεικονίζεται στό σχέδιο τό συνημμένο στό σημεῖο 3 τοῦ παραρτήματος II τῆς ὁδηγίας 71/316/ΕΟΚ.

Τό ἄρθρο 12 αὐτῆς τῆς ὁδηγίας ἐφαρμόζεται ἀναλόγως.

4. ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΣΥΣΚΕΥΑΣΤΟΥ Ἤ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΕΩΣ

Ὁ συσκευαστής ἤ ὁ εἰσαγωγεύς εὐθύνονται ὅπως οἱ προσυσκευασίες ἀνταποκρίνονται πρός τίς προδιαγραφές τῆς παρούσας ὁδηγίας.

Ἡ ποσότης τοῦ προϊόντος ἡ περιεχομένη σέ μιά προσυσκευασία (ἤ ἡ ποσότης πληρώσεως) ὀνομαζομένη πραγματικό περιεχόμενο, πρέπει νά μετρᾶται ἤ νά ἐλέγχεται (σέ μάζα ἤ ὄγκο) ὑπ' εὐθύνη τοῦ συσκευαστοῦ ἤ τοῦ εἰσαγωγέως. Ἡ μέτρηση ἤ ὁ ἔλεγχος γίνεται μέ τή χρησιμοποίηση ἑνός νομίμου ὀργάνου μετρήσεως καταλλήλου γιά τή φύση τῶν πρός ἐκτέλεση ἐργασιῶν.

Ὁ ἔλεγχος δύναται νά γίνει μέ δειγματοληψία.

Ἐφ' ὅσον δέν μετρᾶται τό πραγματικό περιεχόμενο, ὁ ἔλεγχος τοῦ «συσκευαστοῦ» πρέπει νά ὀργανωθεῖ κατά τέτοιο τρόπο, ὥστε νά ὑπάρχει πραγματική διασφάλιση γιά τήν ποσότητα τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ.

Ὁ ὅρος αὐτός πληροῦται ἐάν ὁ συσκευαστής προβαίνει σέ ἔλεγχο τῆς κατασκευῆς, συμφώνως μέ μεθόδους ἀνεγνωρισμένες ἀπό τίς ἁρμόδιες ὑπηρεσίες τοῦ Κράτους μέλους καί τηρεῖ στή διάθεση τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν τά ἔγγραφα στά ὁποῖα ἀναγράφονται τά ἀποτελέσματα τοῦ ἐλέγχου αὐτοῦ, ὥστε νά βεβαιώνεται ὅτι οἱ ἔλεγχοι, καθώς καί οἱ διορθώσεις καί οἱ προσαρμογές τῶν ὁποίων κατεδείχθη ἡ ἀναγκαιότης, ἔχουν γίνει κανονικά καί σωστά.

Σέ περίπτωση εἰσαγωγῶν προελεύσεως τρίτων κρατῶν, ὁ εἰσαγωγεύς δύναται, ἀντί νά προβεῖ στή μέτρηση ἤ τόν ἔλεγχο, νά ἀποδείξει ὅτι συγκεντρώνει τά ἀπαραίτητα ἐχέγγυα ὥστε νά ἀναλάβει τίς εὐθύνες του.

Γιά τά προϊόντα τῶν ὁποίων ἡ ποσότης ἐκφράζεται σέ μονάδες ὄγκου, ἕνας τρόπος, μεταξύ ἄλλων, γιά νά ἀνταποκριθοῦν στήν ὑποχρέωση μετρήσεως ἤ ἐλέγχου τοῦ ὄγκου συνίσταται στή χρησιμοποίηση γιά τήν κατασκευή τῆς προσυσκευασίας, ἑνός μετροδοχείου πού καθορίζεται ἀπό τήν ἀναφερομένη σ' αὐτό ὁδηγία καί τό ὁποῖο πληροῖ τούς ὅρους πού προβλέπονται ἀπό αὐτή καί τήν παρούσα ὁδηγία.

5. ΕΛΕΓΧΟΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΕΞΑΧΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΣΚΕΥΑΣΤΟΥ Ἤ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΕΩΣ

Ὁ ἔλεγχος πιστότητος τῶν προσυσκευασιῶν μέ τίς προδιαγραφές τῆς παρούσας ὁδηγίας, ἀσκεῖται ἀπό τίς ἁρμόδιες ὑπηρεσίες τῶν Κρατῶν μελῶν διά δειγματοληψίας σ' ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος γεμίζει τή συσκευασία ἤ, σέ περίπτωση πρακτικῆς ἀδυναμίας, στόν εἰσαγωγέα ἤ τόν ἐντολοδόχο του πού εἶναι ἐγκατεστημένος ἐντός τῆς Κοινότητος.

Ὁ στατιστικός αὐτός ἔλεγχος διά δειγματολειψίας γίνεται σύμφωνα μέ τούς ἀποδεκτούς κανόνες ὡς πρός τόν ἔλεγχο τῆς ποιότητος. Ἡ ἀποτελεσματικότης του συγκρίνεται μέ ἐκείνη τῆς μεθόδου ἀναφορᾶς πού καθορίζεται στό παράρτημα II.

6. ΛΟΙΠΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Ἡ παρούσα ὁδηγία δέν ἀποτελεῖ ἐμπόδιο στούς ἐλέγχους πού δύνανται νά ἀσκηθοῦν σ' ὅλα τά στάδια τοῦ ἐμπορίου ἀπό τίς ἁρμόδιες ὑπηρεσίες στά Κράτη μέλη, ἰδίως προκειμένου νά ἐξακριβωθεῖ ὅτι οἱ προσυσκευασίες εἶναι σύμφωνες μέ τίς προδιαγραφές τῆς ὁδηγίας.

Τό ἄρθρο 15 παράγραφος 2 τῆς ὁδηγίας 71/316/ΕΟΚ ἐφαρμόζεται ἀναλόγως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Τό παράρτημα τοῦτο ὁρίζει τίς διαδικασίες τῆς μεθόδου ἀναφορᾶς τοῦ στατιστικοῦ ἐλέγχου τῶν μερίδων προσυσκευασιῶν προκειμένου νά ἀνταποκρίνονται στίς προδιαγραφές τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ὁδηγίας καί τοῦ σημείου 5 τοῦ παραρτήματος I.

Ὁ ἔλεγχος αὐτός στηρίζεται ἐπί τοῦ προτύπου ISO 2859, τοῦ σχετικοῦ μέ τίς μεθόδους δοκιμῶν κατά χαρακτηριστικό, μέ ἀποδεκτό ἐπίπεδο ποιότητος 2,5 %. Τό ἐπίπεδο δειγματοληψίας ἀντιστοιχεῖ γιά τίς μή καταστροφικές δοκιμές στό ἐπίπεδο II αὐτοῦ τοῦ προτύπου καί γιά τίς καταστροφικές δοκιμές στό ἐπίπεδο S 3.

1. ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΗ ΜΕΤΡΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΤΩΝ ΠΡΟΣΥΣΚΕΥΑΣΙΩΝ

Τό πραγματικό περιεχόμενο τῶν προσυσκευασιῶν δύναται νά μετρᾶται ἀμέσως μέ τήν βοήθεια ὀργάνων βάρους ἤ ὀργάνων ὀγκομετρικῆς μετρήσεως, ἤ ἐάν πρόκειται γιά ὑγρό, ἐμμέσως μέ ζύγιση τοῦ προσυσκευασμένου προϊόντος καί μέτρηση τῆς πυκνότητός του.

Ἀνεξαρτήτως τῆς χρησιμοποιουμένης μεθόδου, τό σφάλμα πού σημειώνεται κατά τή μέτρηση τοῦ πραγματικοῦ περιεχομένου μιᾶς προσυσκευασίας πρέπει νά εἶναι κατά μέγιστο ὅριο ἴσο μέ τό ἕνα πέμπτο τοῦ μεγίστου ἀνεκτοῦ σφάλματος ἐπί τῆς ὀνομαστικῆς ποσότητος τῆς προσυσκευασίας. Ἡ μέθοδος τῆς μετρήσεως αὐτῆς δύναται νά τύχει ἰδίας ρυθμίσεως σέ κάθε Κράτος μέλος.

2. ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΕΣ ΣΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΤΩΝ ΜΕΡΙΔΩΝ ΠΡΟΣΥΣΚΕΥΑΣΙΩΝ

Ὁ ἔλεγχος τῶν προσυσκευασιῶν ἐκτελεῖται μέ δειγματοληψία καί περιλαμβάνει δύο τμήματα:

- ἕνας ἔλεγχος ἀφορᾶ τό πραγματικό περιεχόμενο κάθε προσυσκευασίας τοῦ δείγματος,
- ἕνας ἄλλος ἔλεγχος ἀφορᾶ τό μέσο ὅρο τῶν πραγματικῶν περιεχομένων τῶν προσυσκευασιῶν τοῦ δείγματος.

Μία παρτίδα προσυσκευασιῶν θεωρεῖται ὡς ἀποδεκτή, ἐάν τά ἀποτελέσματα τῶν δύο ἐλέγχων πληροῦν, ἀμφότερα, τά κριτήρια ἀποδοχῆς.

Γιά κάθε ἕναν ἀπό τούς ἐλέγχους αὐτούς, προβλέπεται ἡ χρησιμοποίηση δύο μεθόδων δειγματοληψίας:

- ἡ μία γιά ἕναν ἔλεγχο μή καταστροφικό, δηλαδή ἕναν ἔλεγχο πού δέν συνεπάγεται τό ἄνοιγμα τῆς συσκευασίας,
- ἡ ἄλλη γιά ἔλεγχο καταστροφικό, δηλαδή ἕναν ἔλεγχο πού συνεπάγεται τό ἄνοιγμα ἤ τήν καταστροφή τῆς συσκευασίας.

Ὁ τελευταῖος αὐτός ἔλεγχος περιορίζεται, γιά λόγους οἰκονομικούς καί πρακτικούς, στό αὐστηρῶς ἀπαραίτητο ἐλάχιστο καί ἡ ἀποτελεσματικότης του εἶναι μικροτέρα ἐκείνης τοῦ μή καταστροφικοῦ ἐλέγχου.

Ὁ καταστροφικός ἔλεγχος δέν πρέπει νά ἐφαρμόζεται παρά μόνον ὅταν ἕνας μή καταστροφικός ἔλεγχος εἶναι πρακτικῶς ἀδύνατος. Κατά γενικό κανόνα, δέν ἐφαρμόζεται σέ παρτίδες ποσοτήτων κατωτέρων τῶν ἑκατό προσυσκευασιῶν.

2.1. **Παρτίδες προσυσκευασιῶν**

2.1.1. Ἡ παρτίδα συνίσταται ἀπό τό σύνολο τῶν προσυσκευασιῶν τοῦ αὐτοῦ τύπου καί τῆς αὐτῆς κατασκευῆς.

2.1.2. Ὅταν ὁ ἔλεγχος τῶν προσυσκευασιῶν γίνεται στό ἄκρο τῆς ἁλύσεως συσκευασίας ἡ ποσότης τῆς παρτίδος εἶναι ἴση μέ τήν μεγίστη ὡριαία παραγωγή τῆς ἁλύσεως

συσκευασίας καί τοῦτο χωρίς ποσοτικό περιορισμό. Στίς ἄλλες περιπτώσεις, ἡ ποσότης τῆς παρτίδος περιορίζεται σέ 10 000 προσυσκευασίες.

2.1.3. Γιά τίς παρτίδες ποσότητος κατωτέρας τῶν 100 προσυσκευασιῶν, ὁ μή καταστροφικός ἔλεγχος, ὅταν διενεργεῖται, γίνεται σέ ποσοστό 100 %.

2.1.4. Πρό τῶν ἐλέγχων τῶν προβλεπομένων στά σημεῖα 2.2 καί 2.3, ἕνας ἐπαρκής ἀριθμός προσυσκευασιῶν πρέπει νά ἐπιλέγεται τυχαίως στίς παρτίδες γιά νά εἶναι δυνατή ἡ ἄσκηση τοῦ ἐλέγχου πού ἀπαιτεῖ τό μεγαλύτερο δεῖγμα.

Γιά τόν ἄλλο ἔλεγχο τό ἀπαραίτητο δεῖγμα ἐπιλέγεται τυχαίως, ἀπό τό πρῶτο δεῖγμα καί χαρακτηρίζεται.

Ὁ χαρακτηρισμός πρέπει νά πραγματοποιεῖται πρίν ἀπό τήν ἔναρξη τῶν μετρήσεων.

2.2. **Ἔλεγχος τοῦ ἐλαχίστου ἀνεκτοῦ περιεχομένου μιᾶς προσυσκευασίας**

2.2.1. Τό ἐλάχιστο ἀνεκτό περιεχόμενο εὑρίσκεται διά τῆς ἀφαιρέσεως ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς ποσότητος προσυσκευασίας, τοῦ μεγίστου ἀνεκτοῦ σφάλματος πού ἀντιστοιχεῖ στήν ποσότητα αὐτή.

2.2.2. Οἱ προσυσκευασίες τῆς παρτίδος πού ἔχει πραγματικό περιεχόμενο κατώτερο τοῦ ἐλαχίστου ἀνεκτοῦ περιεχομένου ὀνομάζονται ἐλλιπεῖς.

2.2.3. Γιά τόν ἔλεγχο διά δειγματοληψίας, ἕνα ἀπό τά ἀκόλουθα σχέδια δειγματοληψίας (ἁπλά ἤ διπλά) θά υἱοθετηθεῖ κατά ἐκλογή τῶν Κρατῶν μελῶν.

2.2.3.1. *Ἁπλό σχέδιο δειγματοληψίας*

Ὁ ἀριθμός τῶν ἐλεγχομένων προσυσκευασιῶν πρέπει νά εἶναι ἴσος μέ τήν ποσότητα δείγματος πού ἐμφαίνεται στό σχέδιο:

- ἐάν ὁ ἀριθμός τῶν ἐλλιπῶν προσυσκευασιῶν πού εὑρίσκονται στό δεῖγμα εἶναι κατώτερος ἤ ἴσος μέ τό κριτήριο ἀποδοχῆς, ἡ παρτίδα προσυσκευασίας θά θεωρηθεῖ ὡς ἀποδεκτή γιά τόν ἔλεγχο αὐτό,
- ἐάν ὁ ἀριθμός τῶν ἐλλιπῶν προσυσκευασιῶν πού εὑρίσκονται στό δεῖγμα εἶναι ἴσος ἤ ἀνώτερος τοῦ κριτηρίου ἀπορρίψεως, ἡ παρτίδα προσυσκευασιῶν θά ἀπορριφθεῖ.

2.2.3.1.1. Σχέδιο γιά μή καταστροφικό ἔλεγχο

Μέγεθος παρτίδος	Μέγεθος δείγματος	Ἀριθμός ἐλλιπῶν προσυσκευασιῶν	
		Κριτήριο ἀποδοχῆς	Κριτήριο ἀπορρίψεως
100 μέχρι 150	20	1	2
151 μέχρι 280	32	2	3
281 μέχρι 500	50	3	4
501 μέχρι 1 200	80	5	6
1 201 μέχρι 3 200	125	7	8
3 201 καί πλέον	200	10	11

2.2.3.1.2. Σχέδιο γιά καταστροφικό ἔλεγχο

Μέγεθος παρτίδος	Μέγεθος δείγματος	Ἀριθμός ἐλλιπῶν προσυσκευασιῶν	
		Κριτήριο ἀποδοχῆς	Κριτήριο ἀπορρίψεως
Ἀνεξαρτήτως μεγέθους (≥ 100)	20	1	2

2.2.3.2. *Σχέδιο διπλῆς δείγματοληψίας*

Ὁ πρῶτος ἀριθμός τῶν ἐλεγχομένων προσυσκευασιῶν πρέπει νά εἶναι ἴσος μέ τό μέγεθος τοῦ πρώτου δείγματος πού ἐμφαίνεται στό σχέδιο:

- ἐάν ὁ ἀριθμός τῶν ἐλλιπῶν προσυσκευασιῶν πού εὑρίσκονται στό πρῶτο δεῖγμα εἶναι κατώτερος ἤ ἴσος μέ τό πρῶτο κριτήριο ἀποδοχῆς, ἡ παρτίδα θεωρεῖται ὡς ἀποδεκτή γιά τόν ἔλεγχο αὐτό,

- ἐάν ὁ ἀριθμός τῶν ἐλλιπῶν προσυσκευασιῶν πού εὑρίσκονται στό πρῶτο δεῖγμα εἶναι ἴσος ἤ ἀνώτερος τοῦ πρώτου κριτηρίου ἀπορρίψεως, ἡ παρτίδα ἀπορρίπτεται,

- ἐάν ὁ ἀριθμός τῶν ἐλλιπῶν προσυσκευασιῶν πού εὑρίσκονται στό πρῶτο δεῖγμα περιλαμβάνεται μεταξύ τοῦ πρώτου κριτηρίου ἀποδοχῆς καί τοῦ πρώτου κριτηρίου ἀπορρίψεως θά πρέπει νά ἐλεγχθεῖ ἕνα δεύτερο δεῖγμα τοῦ ὁποίου τό μέγεθος ἐμφαίνεται στό σχέδιο.

Οἱ ἀριθμοί τῶν ἐλλιπῶν προσυσκευασιῶν πού εὑρίσκονται στό πρῶτο καί τό δεύτερο δεῖγμα πρέπει νά ἀθροισθοῦν:

- ἐάν ὁ ὁλικός ἀριθμός εἶναι κατώτερος ἤ ἴσος μέ τό δεύτερο κριτήριο ἀποδοχῆς ἡ παρτίδα θεωρεῖται ὡς ἀποδεκτή γιά τόν ἔλεγχο αὐτό,

- ἐάν ὁ ἀριθμός τῶν ἐλλιπῶν προσυσκευασιῶν εἶναι ἀνώτερος ἤ ἴσος μέ τό δεύτερο κριτήριο ἀπορρίψεως, ἡ παρτίδα ἀπορρίπτεται.

2.2.3.2.1. Σχέδιο γιά μή καταστροφικό ἔλεγχο

Μέγεθος παρτίδος	Δείγματα		Ὁλικό μέγεθος	Ἀριθμός ἐλλιπῶν προσυσκευασιῶν	
	Σειρά	Μέγεθος		Κριτήριο ἀποδοχῆς	Κριτήριο ἀπορρίψεως
100 μέχρι	1η	13	13	0	2
150	2η	13	26	1	2
151 μέχρι	1η	20	20	0	3
280	2η	20	40	3	4
281 μέχρι	1η	32	32	1	4
500	2η	32	64	4	5
501 μέχρι	1η	50	50	2	5
1 200	2η	50	100	6	7
1 201 μέχρι	1η	80	80	3	7
3 200	2η	80	160	8	9
3 201 καί	1η	125	125	5	9
πλέον	2η	125	250	12	13

2.2.3.2.1. Σχέδιο γιά μή καταστροφικό ἔλεγχο

Μέγεθος παρτίδος	Δείγματα		Ὁλικό μέγεθος	Ἀριθμός ἐλλιπῶν προσυσκευασιῶν	
	Σειρά	μέγεθος		Κριτήριο ἀποδοχῆς	Κριτήριο ἀπορρίψεως
Ἀνεξαρτήτως Μεγέθους (≧ 100)	1ον	13	13	0	2
	2ον	13	26	1	2

2.3. **'Έλεγχος τοῦ μέσου ὅρου τοῦ πραγματικοῦ περιεχομένου ἀνά συσκευασία μιᾶς παρτίδος προσυσκευασιῶν.**

2.3.1. Παρτίδα προσυσκευασιῶν θεωρεῖται ὡς ἀποδεκτή γιά τόν ἔλεγχο αὐτό ἐάν ὁ μέσος ὅρος $\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n}$ τῆς πραγματικῆς ποσότητος x_i τῶν προσυσκευασιῶν n τοῦ δείγματος εἶναι ἀνώτερος ἀπό τήν τιμή:

$$Q_n - \frac{s}{\sqrt{n}} \cdot t_{(1-\alpha)}$$

Ὅπου,

Q_n = ἡ ὀνομαστική ποσότης ἀνά προσυσκευασία,

n = ὁ ἀριθμός προσυσκευασιῶν τοῦ δείγματος γιά τόν ἔλεγχο αὐτό,

s = ἡ ἐκτίμηση τῆς τυπικῆς ἀποκλίσεως τῶν πραγματικῶν περιεχομένων τῆς παρτίδος,

$t_{(1-\alpha)}$ = ἡ στάθμη ὀρθότητος 0,995 μιᾶς κατανομῆς Student μέ $v = n - 1$ ὅρια ἐλευθερίας.

2.3.2. 'Εάν x_i εἶναι ἡ μετρηθεῖσα τιμή τῶν πραγματικῶν περιεχομένων τοῦ στοιχείου i τοῦ δείγματος πού περιέχει n στοιχεῖα τότε λαμβάνομε:

2.3.2.1. τόν μέσο ὅρο τῶν μετρηθεισῶν τιμῶν τοῦ δείγματος, ὑπολογίζοντες:

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}$$

2.3.2.2. τήν ἐκτίμηση τῆς τυπικῆς ἀποκλίσεως, ὑπολογίζοντες:

- τό ἄθροισμα τῶν τετραγώνων τῶν μετρήσεων $\sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2$

- τό τετράγωνο τοῦ ἀθροίσματος τῶν μετρήσεων $\left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i \right)^2$

  καί κατόπιν τό $\frac{1}{n} \left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i \right)^2$

- τό διορθωμένο ἄθροισμα $SC = \sum_{i=1}^{i=n} (x_1)^2 - \frac{1}{n} \left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i \right)^2$

- τήν ἐκτίμηση τῆς μεταβλητότητος $v = \frac{SC}{n-1}$

  ἡ ἐκτίμησις τῆς τυπικῆς ἀποκλίσεως εἶναι: $s = \sqrt{v}$

2.3.3. Τά κριτήρια ἀποδοχῆς ἤ ἀπορρίψεως τῆς παρτίδος προσυσκευασίας γιά τόν ἔλεγχο τοῦ μέσου ὅρου:

2.3.3.1. Κριτήρια γιά ἔλεγχο μή καταστροφικό

Ποσότης μερίδος	ποσότης δείγματος	Κριτήρια	
		'Αποδοχή	'Απόρριψη
100 μέχρι καί 500	30	$\bar{x} \geq Q_n - 0{,}505\ s$	$\bar{x} \geq Q_n - 0{,}503\ s$
> 500	50	$\bar{x} \geq Q_n - 0{,}379\ s$	$\bar{x} \geq Q_n - 0{,}379\ s$

2.3.3.2. Κριτήρια γιά καταστροφικό ἔλεγχο

Μέγεθος παρτίδος	Μέγεθος δείγματος	Κριτήρια	
		'Αποδοχή	'Απόρριψη
'Ανεξαρτήτως μεγέθους (≥ 100)	20	$\bar{x} \geq Q_n - 0{,}640\ s$	$\bar{x} < Q_n - 0{,}640\ s$